

Detrüsör Instabiliteli Bir Olgu: Nasıl Tanı Konulmalı, Ne Zaman Tedavi Edilmeli?[¶]

A CASE OF DETRUSOR INSTABILITY: HOW SHOULD IT BE DIAGNOSED, WHEN SHOULD IT BE TREATED?

Fuat DEMİRCİ*, İsmail ÖZDEMİR**, Oğuz YÜCEL***

* Doç.Dr., Abant İzzet Baysal Üniversitesi Düzce Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD,

** Yrd.Doç.Dr., Abant İzzet Baysal Üniversitesi Düzce Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD,

*** Prof.Dr., Abant İzzet Baysal Üniversitesi Düzce Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD, DÜZCE

Özet

Kadın hastalarda, detrusör instabilitesi tanı ve tedavi koşullarının bir olgu nedeniyle gözden geçirilmesi, tanı ve tedavide karşılaşılabilecek zorlukların değerlendirilmesi.

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Düzce Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı.

Uterus prolapsusuna bağlı üriner retansiyonu olan hasta, ayrıntılı pelvik muayene ve ürojinekolojik değerlendirme yapılmadan DI tanısı konmuş ve tedaviye başlanmıştır. Yakınmaların artması nedeniyle kliniğimize başvuran hastanın ayrıntılı değerlendirilmesinde 2.derece uterus prolapsusu ve paravajinal defekt saptandı. Üretral katlanma ve üriner retansiyona bağlı olarak gelişen DI pelvik rekonstrüktif cerrahi sonrası ortadan kalktı.

Üriner inkontinansı olan olgularda ürodinami yapılmadan önce tam bir pelvik muayene ve ürojinekolojik değerlendirme yapılmalıdır. Prolapsus olan olgular üriner retansiyon ve miksyon güçlüğü bakımından değerlendirilmeli, rezidüel idrar mutlaka ölçülmeli ve ürodinami yapılrken bu bulgular gözönüne alınmalıdır. Serviks olması gereken yere redükte edilerek ürodinami yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Üriner inkontinans, Detrusör instabilitesi, Genital prolapsus, Paravajinal onarım

T Klin Jinekol Obst 2004, 14:165-166

Summary

Because a case, to look over the diagnosis and the treatment of the detrusor instability and to evaluate the difficulty in the diagnosis and treatment of DI in women.

Abant Izzet Baysal University, Duzce Medical School, Department of Obstetrics and Gynecology

The patient had received medical treatment for DI without pelvic investigation and urogynecological evaluation. She was admitted to the hospital because of her complaints had increased. Uterine prolapsus and paravaginal defect were found during her pelvic examination. Detrusor instability which was due to urethral kinking and urinary retention, resolved after pelvic reconstructive surgery.

Before urodynamic study, detailed physical examination and urogynecological evaluation should be performed particularly on patients with urinary retention. On the other hand, patients with uterine prolapsus should be investigated in terms of voiding dysfunction, urinary retention, and residual urine should be measured and these must be kept in mind when performing urodynamic studies. Cervix has to be replaced to its original location prior to performing the urodynamic studies

Key Words: Urinary incontinence, Detrusor instability, Genital prolapsus, Paravaginal repair

T Klin J Gynecol Obst 2004, 14:165-166

Bn. E.M 63 yaşında, G:7, P:6, Y:5 olan hasta idrar tutamama yakınması ile kliniğimize başvurdu. Hastanın daha önce bir hastaneye, aynı yakınma (urgency, urge ve stres inkontinans) ile başvurduğu ve ürodinami sonucu detrusör instabilitesi tanısı konarak, Oksibutinin 3x1 oral verildiği saptandı. Hasta, ilacı düzenli kullanmasına karşın yakınmalarının düzeltmediğini ve bir miktar arttığını belirtti. Jinekolojik muayenede, ekstragenital organlar doğal, 3.derece sistoüretrosel, 2.derece rektosel ve 2.derece uterus desensusu saptandı (1). Paravajinal defekt varlığı, iki over pensi çapraz

olarak kullanılması ile vajen üçte bir bölümü lateral alanda yükseltilerek, sistoüretroselin düzeltmesi ile doğrulandı. Perineal ultrasonografide mesane boynu hipermobilitesi saptandı. Nörolojik muayenesinde patoloji saptanmadı. İdrar kültürü ve biyokimya tetkiklerinde özellik yoktu. Ürodinamik incelemede; 50 ml/dakika hızla yapılan su sistometrisinde normal sensitif, normal komplians, normal mesane kapasiteli, uninhibe kontraksiyon gösteren sistometrik bulgular saptandı. Hastanın yapılan basınç-akım çalışmasında obstrüksiyon bulguları saptandı. Miksyon sonrasında 190 ml

rezidüel idrar saptandı. Mesane 300 ml doldurularak yapılan stres test, litotomi ve ayakta pozisyonda negatif bulundu. Mesane boynu hipermobil olduğu halde stres testin negatif olması uterin desensusa bağlandı. Hastaya mikst üriner inkontinans tanısı konarak TAH+BSO, abdominal sakrokopopeksi, paravajinal onarım, anal sfinkteroplasti ve kolporafi posterior operasyonları yapıldı. Postoperatif izlemde özellik saptanamayan hasta 6. günde taburcu edildi. Sekiz hafta sonra yapılan üroflowmetri ve basınç/akım çalışmasında detrusör instabilitiesi ve obstrüksiyon bulgularına rastlanmadı.

Tartışma

Üriner inkontinans istemsiz idrar kaçırma durumudur ve olguların büyük çoğunluğunda, mesane boynunun anatomik desteğinin azalmasına ya da internal sfinkter yetmezliğine bağlı olarak gelişen gerçek stres inkontinans vardır. İlkinci neden ise çalışmalarında %9 ile %55 arasında değişen oranda görülen detrusör instabilitiesidir (2). Tedavisi medikal olan Dİ'nin tanısı, sistometrik incelemede detrusör aşırı aktivitesinin saptanması ve bu patolojinin nörolojik nedeninin elimine edilmesi ile konur. Bazı hastalarda pelvik taban ya da mesane boynunun anatomik desteğinin azalması ve üretral çıkışta obstrüksiyon, detrusör instabilitiesine predispozisyon yaratmakta ve bu patolojinin düzeltilmesi detrusör instabilitiesını ortadan kaldırmaktadır. Bazı çalışmalarla bu oran, seçilen cerrahi yöntemle de ilişkili olarak hastaların %67-91'inde düzelleme olduğu doğrultusundadır (3,4).

Detrüsör instabilitiesi tanısı bir laboratuar tetkik sonucu olarak düşünülmemeli ve hastalar tam bir pelvik değerlendirme sonrası muayene bulguları da dokumente edilerek ürodinamik inceleme yapılmalıdır. Hastanın ön değerlendirilmesinde, öncelikle idrar kültürü ile enfeksiyon elimine edilmeli, sonra da rezidüel idrar mutlaka ölçülmelidir. Pelvik değerlendirme medde patoloji yoksa (mesane boynu hipermobilitesi, paravajinal defekt, geniş sistosel/rektosel, uterin desensus), ayrıca üriner enfeksiyon ve üretral çıkış obstrüksiyonu yoksa tıbbi tedavi verilmelidir. Olgumuzda ürodinamide detrusör instabilitiesi olmasına karşın, Dİ üretral

kırılmaya bağlı üretral çıkış obstrüksiyonu sonrası gelişmiştir ve cerrahi sonrası predispozan faktör ortadan kalkınca spontan olarak ortadan kaybolmuştur. Benzer şekilde benign prostat hipertrofisi olan ve işeme güçlüğü çeken erkek hastaların 1/4'ünde Dİ görülmektedir (5). Hastanın ürojinekolojik değerlendirilmesinde basitten karmaşa gidilmeli ve muayene sırasında rezidüel idrar mutlaka ölçülmelidir. Rezidüel idrar varlığı ya üretral çıkışta obstrüksiyon ya da detrusör kasının disfonksiyonunu göstermektedir ve etyolojinin aydınlatılması için basınç akım çalışması yapılmalıdır. Sistosel ya da uterin desensusu olan hastaların muayene ve ürodinamisi sırasında, serviksi yukarı ve arkaya (olması gereken anatomi lokasyon) iten pelerler veya tampon monte kullanıldığından üretral katlanma düzellecek ve yanılıgın ortadan kalkacaktır. Pelvik muayenenin iyi yapılması ve pelvik defektlerin uygun cerrahi yaklaşımıyla düzeltilmesi mesanenin normal fonksiyonunu kazanmasını sağlayacaktır. Bu nedenle inkontinansa yaklaşım yalnızca onun düzeltilmesini değil, nedeninin ortaya çıkarılması, tetkiklerin basitten karmaşa doğruluğu yapılması ve pelvik defektlerin yalnızca bir semptoma yönelik değil kombine "site specific" cerrahi yaklaşımıyla düzeltilmesi şeklinde olmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Beecham CT. Classification of vaginal relaxation. Am J Obstet Gynecol 1980; 136: 957.
2. Turner-Warwick RT, Milroy EJ. A appraisal of the value of routine urological procedures in the assessment of urodynamic function. Symposium on clinical urodynamics. Urol Clin North Am 1979; 6: 63-9.
3. McGuire EJ, Lytton B. Pubovaginal sling procedure for stress incontinence. J Urol 1997; 119: 82-4.
4. Demirci F, Yucel O, Eren S, Alkan A, Demirci E, Yıldırım U. Longterm results of Burch colposuspension. Gynecol Obstet Invest 2001; 51: 243-7.
5. Waide BS, Ebrahim el-HE, Gomha MA. The relationship of detrusor instability of symptoms with objective parameters used for diagnosing bladder outlet obstruction: a prospective study. J Urol 2002; 168: 132-4.

Geliş Tarihi: 14.08.2002

Yazışma Adresi: Dr.İsmail ÖZDEMİR

Düzce Tip Fakültesi Kadın Hastalıkları ve
Doğum AD, DÜZCE
ozdemirismayil@hotmail.com

*17-19 Nisan 2002 tarihinde II. Urojinekoloji Kongresi, İstanbul'da poster olarak sunulmuştur.